

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
6. juli 1993^{*}

I sag T-12/93 R,

Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel, en personalerepræsentation i henhold til den franske code du travail's IV. bog, og

Comité d'établissement de Pierval, en personalerepræsentation i henhold til samme bestemmelser,

Vittel (Frankrig), ved advokaterne François Nativi, Hélène Rosseau og Françoise Bienayme-Galaz, Paris, bistået af advokat Aloyse May, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos denne, 31, Grand-rue,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francisco Enrique González Díaz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Géraud de Bergues, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 22. juli 1992 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (IV/M.190 — Nestlé/Perrier, EFT L 356, s. 1),

har

^{*} Processprog: fransk.

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Sagsfremstilling

- 1 De væsentligste faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den for Retten indbragte sag, kan — som de fremgår af parternes processkrifter og de mundtlige bemærkninger, der er fremsat under retsmødet — sammenfattes som følger.
- 2 I henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1, som berigtiget i EFT 1990 L 257, s. 14, herefter benævnt »forordning nr. 4064/89«) indgav Nestlé SA (herefter benævnt »Nestlé«) den 25. februar 1992 anmeldelse til Kommissionen om et offentligt tilbud om overtagelse af samtlige aktier i Source Perrier SA (herefter benævnt »Perrier«). Efter en gennemgang af anmeldelsen besluttede Kommissionen den 25. marts 1992 at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning nr. 4064/89, da den fandt, at den anmeldte fusion rejste alvorlig tvivl med hensyn til, om den var forenelig med fællesmarkedet.
- 3 Bl.a. under hensyn til nogle tilsagn, Nestlé havde afgivet over for Kommissionen, vedtog denne den 22. juli 1992 en beslutning, hvorved fusionen blev erklæret forenelig med fællesmarkedet (herefter benævnt »beslutningen«). I beslutningen blev der optaget en række betingelser og påbud med henblik på at sikre, at Nestlé overholdt de afgivne tilsagn. En af betingelserne i beslutningen var, at Nestlé — til en konkurrent, som skulle godkendes af Kommissionen, og inden for en i selve beslutningen fastsat frist — skulle afhænde mærkerne og kilderne Vichy, Thonon, Pierval, Saint-Yorre og en række andre, lokale kilder samt den til kilderne hørende aftapningskapacitet.

- 4 Den 26. januar 1993 forelagde Nestlé over for Kommissionen en køber, Castel-koncernen, som allerede drev virksomhed inden for drikkevaresektoren, og som havde erklæret sig interesseret i at erhverve tre af de større kilder, Nestlé havde forpligtet sig til at sælge (Vichy, Thonon og Saint-Yorre), samt en række mindre kilder. Kommissionen fandt ikke, at disse afhændelser fuldt ud opfyldte kravene i beslutningen, og Nestlé og Castel-koncernen indgik derefter den 18. februar 1993 en ny aftale, som ud over de nævnte kilder også omfattede en afhændelse af Pierval-kilden.
- 5 Den 3. marts 1993 udsendte Kommissionen en pressemeddelelse, hvori det hed, at Castel-koncernens tilbud var et væsentligt led i, at samtlige betingelser blev opfyldt, og at Kommissionen endeligt ville afslutte sagen, så snart forhindringerne for den faktiske overdragelse af kilderne var fjernet, bl.a. med hensyn til overførelsen af retten til at udnytte Vichy og Thonon — som tilkom henholdsvis den franske stat og byen Thonon-les-Bains — til Castel-koncernen.

Retsforhandlinger

- 6 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 3. februar 1993 har comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel, comité d'établissement de Pierval og fédération générale agroalimentaire CFDT anlagt sag i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, med påstand om annullation af beslutningen.
- 7 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 2. marts 1993 har comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel og comité d'établissement de Pierval (herefter benævnt »sagsøgerne«) endvidere — i medfør af EØF-traktatens artikel 185 og 186 — fremsat begæring om foreløbige forholdsregler, principalt i form af udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, subsidiært i form af, at Retten træffer bestemmelse om, at gennemførelsen af beslutningen suspenderes, for så vidt som Pierval kræves afhændet, indtil afsigelsen af dommen i hovedsagen.

- 8 Kommissionen har fremsat skriftlige bemærkninger vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler den 17. marts 1993. Parterne har fremført mundtlige bemærkninger i retsmødet den 23. marts 1993.
- 9 Ved kendelse af 2. april 1993 (sag T-12/93 R, CCE Vittel og CE Pierval mod Kommissionen, Sml. II, s. 449) har Rettens præsident pålagt Kommissionen, så snart den har oplysninger herom, at underrette Retten om, at alle betingelser vedrørende den afhændelse af aktiver, som er omhandlet i beslutningen, er opfyldt, og navnlig om, at forhindringerne for overførelsen af retten til at udnytte Vichy og Thonon er fjernet. Ved samme kendelse har Rettens præsident truffet bestemmelse om at udsætte gennemførelsen af beslutningen — for så vidt som der deri, som en betingelse for at erklære den anmeldte fusion forenelig med fællesmarkedet, stilles krav om, at betingelsen vedrørende afhændelsen af Pierval er opfyldt — indtil der i sagen om foreløbige forholdsregler kan træffes afgørelse om de begæringer, der er fremsat for Retten, på grundlag af de af Kommissionen meddelte oplysninger.
- 10 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 11. juni 1993 har Kommissionen meddelt Retten, at den den 27. maj 1993 fik underretning om en aftale mellem Nestlé og Castel om overdragelse af de pågældende aktiver samt om, at den franske stat havde godkendt, at Castel erhvervede Compagnie fermière de Vichy — der er indehaver af rettighederne til udnyttelsen af kilden Vichy-Célestins — og at byen Thonon-les-Bains havde godkendt en ny koncession til udnyttelsen af Thonon-kilden. Samtidig fremlagde Kommissionen over for Retten en pressemeddelelse af 5. maj 1993 fra det franske budgetministerium, hvori det hed, at budgetministeren havde godkendt aftalen mellem Nestlé-koncernen og Castel-koncernen om Vichy-koncessionen. Kommissionen fremlagde desuden en telefax af 25. maj 1993 fra kommunaldirektøren i Thonon-les-Bains, hvori det hed, at kommunalbestyrelsen havde vedtaget »tillægsaftalen til koncessionsoverenskomsten mellem SEMT og kommunen«.
- 11 Ved skrivelse registreret på Rettens Justitskontor den 30. juni 1993 har Kommissionen for Retten fremlagt en genpart af et referat af et møde den 24. maj 1993 i Thonon-les-Bains' kommunalbestyrelse. På mødet vedtog kommunalbestyrelsen tillægsaftalen til koncessionsoverenskomsten vedrørende udnyttelsen af mineralvandet fra Thonon-kilden.

- 12 Efter fremkomsten af de oplysninger, Kommissionen har givet til opfyldelse af kendelsen af 2. april 1993, jf. ovenfor, må det i den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler konstateres, at alle de i beslutningen opstillede betingelser vedrørende overdragelse af aktiver umiddelbart forekommer at være opfyldt, og at sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om, hvorvidt begæringen om foreløbige forholdsregler kan tages til følge.

Retlige bemærkninger

- 13 I henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 185 og 186, jf. artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 14 Det fremgår af artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, at begæringer om foreløbige forholdsregler i henhold til traktatens artikel 185 og 186 skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De begærede forholdsregler skal have foreløbig karakter i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. senest ovennævnte kendelse af 2.4.1993).
- 15 Med hensyn til parternes anbringender og argumenter henvises til sammenfatningen heraf i ovennævnte kendelse af 2. april 1993. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, i det omfang det er nødvendigt for forståelsen af Rettens argumentation.

Begæringens rækkevidde og interesseafvejningen

- 16 Det bemærkes, at den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler går ud på, principalt at få udsat gennemførelsen af Kommissionens beslutning om at godkende Nestlé's overtagelse af kontrollen med Perrier, subsidiært at Retten træffer bestemmelse om, at gennemførelsen af beslutningen, for så vidt der deri stilles krav om afhændelse af Pierval, suspenderes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen.

- 17 Indledningsvis bemærkes, for så vidt angår begæringen om udsættelse af gennemførelsen af beslutningen, at en sådan udsættelse vil være ensbetydende med, at den af Kommissionen meddelte godkendelse af den anmeldte fusion suspenderes under hele sagens behandling, og som følge heraf med, at Nestlé's udøvelse af sin stemmeret i Perrier-koncernen ligeledes suspenderes, hvilket vil kunne være en alvorlig hindring for selve driften af virksomhederne i koncernen.
- 18 Med hensyn til begæringen om foreløbige forholdsregler i form af, at Retten træffer bestemmelse om, at gennemførelsen af beslutningen, for så vidt der deri stilles krav om afhændelse af Pierval, suspenderes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen, bemærkes, at en sådan foranstaltning vil være ensbetydende med en, i hvert fald delvis, suspension af opfyldelsen af de i præmis 3 omtalte forpligtelser, som Nestlé har påtaget sig over for Kommissionen, og som følge heraf med en forlængelse af en situation, der i beslutningen beskrives som en dominerende stilling, der kan få uoprettelige konsekvenser for konkurrencen inden for den pågældende sektor. Denne situation skulle de i beslutningen opstillede betingelser og påbud netop bringe til ophør. Dette indebærer, at en opfyldelse af alle disse forpligtelser inden for den i beslutningen fastsatte frist udgør betingelsen for Kommissionens godkendelse af, at den anmeldte fusion gennemføres.
- 19 I en sådan faktisk og retlig situation må det under sagen om foreløbige forholdsregler være påkrævet at foretage en afvejning, ikke alene af sagsøgernes særlige interesse i at få gennemførelsen af den anfægtede beslutning udsat over for Kommissionens generelle interesse i at genetablere effektive konkurrenceforhold, men også af de interesser, som gør sig gældende for tredjeparter som Nestlé og Castel, således at det undgås såvel at skabe en uoprettelig situation som at påføre en af sagens parter, en tredjepart eller endog almene interesser et alvorligt og uopretteligt tab (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.12.1992 i sag T-96/92 R, CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2579).
- 20 I denne henseende bemærkes, at i en situation som den foreliggende, hvor de begærede foreløbige forholdsregler kan have alvorlige følger for rettigheder og interesser hos tredjemænd, som ikke er parter i tvisten og således ikke har kunnet høres, er sådanne forholdsregler kun berettigede, hvis det viser sig, at sagsøgerne i tilfælde

af, at forholdsreglerne ikke træffes, udsættes for en situation, der kan bringe selve deres eksistens i fare (jf. kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22.5.1978, sag 92/78 R, Simmenthal mod Kommissionen, Sml. s. 1129, jf. senest kendelsen i sagen CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, a.st.).

- 21 På denne baggrund må der i sagen om foreløbige forholdsregler tages stilling til, om de retlige betingelser for at træffe de begærede foreløbige forholdsregler er opfyldt.

Risikoen for et alvorligt og uopretteligt tab

- 22 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt en foreløbig forholdsregel er uopsættelig, skal vurderes ud fra, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, der har indgivet begæringen, lider et alvorligt og uopretteligt tab. Det påhviler den part, der indgiver begæringen om udsættelse af fuldbyrdelsen, at godtgøre, at det vil påføre vedkommende et væsentligt og uopretteligt tab, såfremt man afventer afgørelsen i hovedsagen (jf. senest kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29.6.1993, sag C-280/93 R, Tyskland mod Rådet, Sml. I, s. 3667, præmis 22).
- 23 Herom har sagsøgerne gjort gældende, at en afhændelse af Pierval-værket vil påføre dem et alvorligt og uopretteligt tab, hvis indtræden er overhængende og sikker. Efter sagsøgernes opfattelse vil en afhændelse af Pierval's aktiver være et indgreb i arbejdstagernes interesser — specielt for arbejdstagerne i Pierval og mere generelt for arbejdstagerne i Vittel — idet afhændelsen krænker deres ret til at påse, at virksomhedens aktiver bevares, mens forholdet i den foreliggende sag er, at den økonomiske modydelse for afhændelsen er ubetydelig. Hertil kommer efter sagsøgernes opfattelse, at Pierval's arbejdstagere som følge af afhændelsen ikke længere vil kunne være omfattet af de betydelige sociale fordele, som er indrømmet dem, dels ved deres individuelle arbejdskontrakter, dels ved den gældende kollektive aftale inden for Vittel. Dette tab vil være uopretteligt, da afhændelsen, hvis den foretages, vil få retsvirkninger, der ikke kan ændres, uanset suspensive eller resolutive betingelser. Endvidere er tabet efter sagsøgernes opfattelse en direkte følge af Kommissionens beslutning, hvori der som betingelse for at erklære fusionen mellem Nestlé og Perrier forenelig med fællesmarkedet stilles krav om afhændelse af en række kilder, herunder Pierval.

- 24 Kommissionen har på dette punkt gjort gældende, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at de udsættes for et sikkert og overhængende tab som følge af beslutningen. En afhændelse af en del af en virksomheds aktiver kan således kun i sig selv indebære et tab for de ansatte i virksomheden, hvis afhændelsen nødvendigvis har konsekvenser for en særlig interesse for de ansatte, f.eks. at de mister deres beskæftigelse, hvilket ikke er tilfældet i denne sag. Med hensyn til argumentet vedrørende det tab, som specielt arbejdstagerne i Pierval vil lide som følge af afhændelsen, har Kommissionen anført, at det ikke er sikkert, at afhændelsen af virksomheden nødvendigvis vil få konsekvenser for den kollektive aftale, og at en sådan aftale under alle omstændigheder fortsat vil gælde i ét år, eller indtil en ny aftale er trådt i kraft, idet de ansatte i tilfælde af, at der ikke indgås en aftale i det år, der følger efter afhændelsen, bevarer de individuelle fordele, de har opnået i henhold til den aftale, der er indgået forud for afhændelsen. Hertil kommer, at de kollektive aftaler lige så vel kunne være opsagt af Vittel's ledelse, også i tilfælde af, at Pierval ikke blev afhændet. Heraf følger efter Kommissionens opfattelse, at en opsigelse af aftalerne ikke er en konsekvens af afhændelsen af Pierval, og at tabet for Pierval's arbejdstagere derfor hverken er sikkert eller overhængende.
- 25 Indledningsvis bemærkes, som Rettens præsident har udtalt i kendelsen af 15. december 1992, jf. ovenfor, at en beslutning om at godkende en fusion principielt ikke kan have indvirkning på de rettigheder, der tilkommer arbejdstagerne i en virksomhed, som er blevet overført som følge af en fusion. Der skal dog i den foreliggende sag tages stilling til, om det alvorlige og uoprettelige tab, sagsøgerne hævder vil indtræde, er tilstrækkelig sikkert til at kunne begrunde, at de begærede foreløbige forholdsregler træffes, og desuden til, om der kan antages at foreligge en direkte årsagsforbindelse mellem tabet og beslutningen.
- 26 Hvad angår det tab, som arbejdstagerne i Vittel generelt hævdes at ville lide som følge af, at afhændelsen af Pierval-værket skulle udgøre et indgreb i deres ret til, at »virksomhedens aktiver bevares«, bemærkes, at sagsøgerne ikke har godtgjort, hvorledes en formindskelse af Vittel's aktiver som følge af en afhændelse af Pierval umiddelbart skulle kunne medføre risiko for et alvorligt og uopretteligt tab med hensyn til opretholdelsen af beskæftigelsen i Vittel. I denne forbindelse har sagsøgerne — som ikke har fremført nogen særlig omstændighed, der kunne give

grundlag for at betegne den risiko, arbejdstagerne i Vittel udsættes for som følge af afhændelsen, som sikker og overhængende — blot henvist til, at den økonomiske modydelse for afhændelsen er ubetydelig. Det står imidlertid fast, at vederlaget for afhændelsen af Pierval, selv hvis det kan betegnes som ubetydeligt, ikke følger af beslutningen, men udelukkende er et resultat af Nestlé's forhandlinger med Castel om overdragelsen af alle de aktiver, Nestlé har givet tilsagn om at afhænde.

- 27 Med hensyn til det tab, som hævdes at blive påført ved, at arbejdstagerne i Pierval ikke længere vil kunne være omfattet af de betydelige sociale fordele, som er indrømmet dem, dels ved deres individuelle arbejdskontrakter, dels ved den gældende kollektive aftale inden for Vittel, bemærkes for det første, at det følger af artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26), at overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen, overgår til erhververen.
- 28 For det andet bemærkes, at artikel L 132-8 i den franske code du travail, som parterne har henvist til under retsforhandlingerne, indeholder en bestemmelse om, at enhver kollektiv overenskomst eller aftale, hvis varighed er ubegrænset, kan opsiges af overenskomst- eller aftalparterne i overensstemmelse med de i overenskomsten eller aftalen fastlagte betingelser. Specielt med hensyn til opsigelse af en overenskomst eller aftale i en bestemt virksomhed, bl.a. på grund af en fusion, en overførelse eller en spaltning, bestemmes det i samme artikel, at overenskomsten eller aftalen fortsat skal gælde, indtil en ny overenskomst eller aftale er trådt i kraft eller, såfremt dette ikke er tilfældet, i mindst et år, således at de pågældende arbejdstagere bevarer de individuelle fordele, de har opnået, hvis den opsagte overenskomst eller aftale ikke erstattes af en anden inden for det fastsatte tidsrum.
- 29 Det fremgår af oplysningerne i sagen, specielt af de udtalelser, formanden for Vittel's centrale virksomhedspersonaleudvalg fremsatte på et møde i udvalget den 26. februar 1993 (jf. bilag 4 til begæringen om foreløbige forholdsregler), at den kollektive overenskomst fortsat vil gælde i det nye selskab. De kollektive aftaler vil

i øvrigt fortsat finde anvendelse i henhold til de betingelser, der er opstillet i code du travail's artikel L 138-8.

- 30 På baggrund af det anførte må det konstateres, for det første at enhver, der har undertegnet en kollektiv overenskomst eller aftale, kan opsigte den, og for det andet, at ingen lovbestemmelse eller anden regel i tilfælde af, at en virksomhed overføres som i den foreliggende sag, stiller krav om, at en gældende overenskomst eller aftale opsiges eller på nogen måde ændres. Endvidere bemærkes, at der i henhold til de franske lovbestemmelser (code du travail's artikel L 132-8, stk. 7) gælder tilsvarende regler som for en eller flere underskrivende parter opsigelse af overenskomsten eller aftalen for det tilfælde, at man alligevel måtte ønske den ændret.
- 31 Heraf følger, at selv hvis det måtte antages, at det påståede tab — dvs. den omstændighed, at arbejdstagerne i Pierval-værket mister de fordele, den gældende kollektive aftale i Vittel medfører for dem — ville indtræde med den fornødne sikkerhed, kunne et sådant tab ikke være en direkte konsekvens af beslutningen. Beslutningen indebærer således ikke, at de nye arbejdsgivere skal søge den gældende kollektive aftale for arbejdstagerne i Pierval ændret, lige så lidt som en eventuel udsættelse af afhændelsen af Pierval vil give nogen som helst beskyttelse mod, at den gældende kollektive aftale eventuelt opsiges i overensstemmelse med de i lovgivningen opstillede vilkår.
- 32 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til de anbringender, sagsøgerne har fremført til støtte for, at deres påstande i hovedsagen umiddelbart må antages at kunne tages til følge, må det herefter fastslås, at de retlige betingelser for at træffe de begærede foreløbige forholdsregler ikke er opfyldt, og at begæringen således ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 6. juli 1993.

H. Jung

J.L. Cruz Vilaça

Justitssekretær

Præsident